

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20.09.2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpoznaniu wniosku z 8.04.2019 r., na podstawie art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2018 r, poz. 1924) odmówił Z. D. prawa do emerytury pomostowej, ponieważ wnioskodawca po dniu 31.12.2008 r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych.

Zakład poinformował, że za okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach od 1 stycznia 2009 r., zgodnie z art. 38 ustawy pomostowej, płatnik składek zobowiązany jest do złożenia druków (...) do 31 marca danego roku kalendarzowego za poprzedni rok. W przypadku wystąpienia z wnioskiem o przyznanie emerytury pomostowej, zgłoszenie danych o pracy w szczególnych warunkach w danym roku kalendarzowym, płatnik składek przekazuje do Zakładu w terminie 7 dni od dnia zgłoszenia wniosku.

Ponadto Zakład odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury pomostowej, powołując się na przepis art. 4 w zw. z art. 49 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1924), ponieważ wnioskodawca nie udowodnił na dzień 1 stycznia 2009 r. okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust.1 i 3 ustawy pomostowej, wynoszącego co najmniej 15 lat, tj. pracy wymienionej w załączniku nr 1 lub 2 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych.

Zakład podał, że do pracy w szczególnych warunkach w myśl art. 4 w zw. z art. 49 ustawy pomostowej ponieważ na dzień 1.01.2009 wnioskodawca nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych (tj pracy wymienionej w załączniku 1 lub 2 do ustawy pomostowej) wynoszącej co najmniej 15 lat.

Do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach w myśl art. 49 ustawy pomostowej nie został zaliczony okres zatrudnienia od 15.09.1978 do 30.11.1996 ponieważ zakład pracy nie potwierdza, że w ww. okresie wnioskodawca wykonywał pracę wymienioną w załączniku nr 1 lub 2 do ustawy o emeryturach pomostowych.

Zakład wyjaśnił, że zgodnie z art. 51 tej ustawy płatnik składek zobowiązany jest do wystawienia zaświadczenia o wykonywaniu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 niniejszej ustawy za okresy przypadające przed 1 stycznia 2009 r.

Wskazana decyzję wydano na skutek rozważenia nowych dowodów tj świadectwa pracy z 27.08.2019 r.

Jednocześnie Zakład podał, że na podstawie dowodów dołączonych do wniosku, przyjął za udowodnione okresy nieskładkowe w ilości 4 miesiące, 27 dni, składkowe w ilości 41 lat, 10 miesięcy, 5 dni, co sumarycznie dało staż w ilości 42 lat, 3 miesiące, 2 dni, a nadto staż w szczególnych warunkach w myśl art. 4 w ilości 18 lat, 2 miesiące, 16 dni, a także żadnego stażu w szczególnych warunkach w myśl art. 49.

/decyzja k. 35akt ZUS/

Od powyższej decyzji złożył odwołanie wnioskodawca Z. D. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika.

Zaskarżonej decyzji zarzucił:

1. naruszenie prawa materialnego, a to art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2018 roku o emeryturach pomostowych poprzez błędną wykładnię polegającą na chybionym ustaleniu, że po 31 grudnia 2008 roku wnioskodawca nie wykonywał prac w szczególnych warunkach i w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, w sytuacji gdy Z. D. do 31 lipca 2009 roku, będąc zatrudnionym w P.P.H.U. (...) wykonywał pracę

na stanowisku operatora węzła parowo -wodno - cieplnego polegająca na sterowaniu blokami energetycznymi wytwarzającymi energię ciepłą tj. pracę wymienioną w załączniku nr 2 poz. 16 ustawy o emeryturach pomostowych;

2. naruszenie prawa materialnego, a to art. 4 w zw. z art. 49 ustawy z dnia 19 grudnia 2018 roku o emeryturach pomostowych poprzez błędną wykładnię polegającą na chybnym ustaleniu, że na dzień 1 stycznia 2009 roku wnioskodawca nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych (tj. pracy wymienionej w załączniku 1 lub 2 do ustawy pomostowej), wynoszącego co najmniej 15 lat, w sytuacji gdy w okresie od 15 września 1978 roku do 30 listopada 1996 roku Z. D. będąc zatrudnionym w (...) sp. z o.o. wykonywał pracę polegającą na sterowaniu blokami energetycznymi wytwarzającymi energię ciepłą tj. pracę wymienioną w załączniku nr 2 poz. 16 ustawy o emeryturach pomostowych.

3. błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na przyjęciu, iż sumaryczny staż pracy wnioskodawcy wynosi 42 lata, 3 miesiące i 2 dni, wskutek nieuwzględnienia okresu zatrudnienia wnioskodawcy w (...) Sp. z o.o. - od 1 grudnia 2009 roku do 31 marca 2010 roku następnie w (...) Sp. z o.o. - od 8 kwietnia 2010 roku do 31 listopada 2011 roku oraz w (...) Spółka Akcyjna w Ł. - od 1 grudnia 2011 roku do 31 marca 2014 roku, a w konsekwencji nieuzasadnione zaniżenie sumarycznego stażu pracy wnioskodawcy.

Mając powyższe na uwadze skarżący wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do emerytury pomostowej oraz zasądzenie od organu rentowego na rzecz wnioskodawcy kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

/odwołanie - k. 3-7 /

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację z zaskarżonej decyzji. Dodatkowo organ wskazał, iż zarówno do pierwszego wniosku o emeryturę pomostową z dnia 08.04.2019r. wnioskodawca nie przedłożył dokumentów dotyczących zatrudnienia po 31.07.2009r. jak i do wniosku z dnia 28.08.2019r. nie zostało załączone świadectwo pracy potwierdzające dodatkowe zatrudnienie.

Do odwołania od decyzji z dnia 20.09.2019r. załączono kserokopie świadectw pracy z firm (...) jednak z uwagi na brak ich oryginałów, pozostały one bez rozpatrzenia. Organ nadmienił, iż okresy zatrudnienia z tych zakładów nie miałyby wpływu na uprawnienia do emerytury pomostowej.

/ odpowiedz na odwołanie k. 20-21/

W piśmie procesowym z dnia 23.01.2020 organ rentowy poinformował iż wnioskodawca przedłożył w zakładzie świadectwa pracy z ostatnie okresy zatrudnienia tj w (...) Sp. z o.o. - od 1 grudnia 2009 roku do 31 marca 2010 roku następnie w (...) Sp. z o.o. - od 8 kwietnia 2010 roku do 31 listopada 2011 roku oraz w (...) Spółka Akcyjna w Ł. - od 1 grudnia 2011 roku do 31 marca 2014 roku, oraz decyzję z urzędu pracy, niemniej jednak powyższe pozostają bez wpływu na zaskarżoną decyzję.

/ pismo k. 36 wraz z załącznikami k. 37-42/

Na rozprawie w dniu 13.01.2022 r. strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska procesowe.

/ protokół z rozprawy z dnia 13.01.2022 r. 00:27:08-00:29:37/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił, co następuje:

Wnioskodawca Z. D. urodził się (...)

/okoliczność bezsporna/

Odwołujący nie pozostaje w zatrudnieniu, jego ostatni stosunek pracy został rozwiązany 27.08.2019 r. Jest osoba bezrobotną bez prawa do zasiłku.

/okoliczność bezsporna, świadectwo pracy k. 27 akt ZUS, zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 13.01.2022 00:26:28- 00:27:08 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 13.10.2020 00:01:42 -00:28:12 /

W okresie od 15.09. 1978 roku do 30.11.1996 roku Z. D. był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) sp. z o.o. na stanowisku monter aparatów i układów hydraulicznych, monter instalacji przemysłowych, monter maszyn i urządzeń energetycznych

/świadectwo pracy k. 4 akt kapitałowych ZUS oraz k. 9 nadto dokumentacja załączonych aktach osobowych koperta k. 92/

Za wskazany okres ubezpieczony legitymuje się świadectwem wykonywania pracy zaliczonej do pierwszej kategorii zatrudnienia, w którym wskazano, iż w okresie od 15.09.1978 do 30.11.1996 r. Z. D. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę bieżąca konserwacja agregatów i urządzeń na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie na stanowisku monter aparatów i układów hydraulicznych, monter instalacji przemysłowych, monter maszyn i urządzeń energetycznych w wydziale energetycznym wymienionym w wykazie A dziale XIV poz 24 pkt 1 wykazu A stanowiącego załącznik nr 1 do Zarządzenia nr 7 Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego z dnia 7.07.1987 r . w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w zakładach pracy resortu przemysłu chemicznego i lekkiego.

/ świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach k. 6 akt ZUS oraz k. 10 nadto w załączonych aktach osobowych koperta k. 92/

W okresie wskazanego zatrudnienia zakres obowiązków wnioskodawcy nie ulegał zmianom. WW pracował w charakterze montera aparatur i układów hydraulicznych. Był to zakład przemysłu pończosznego. Wnioskodawca pracował dla potrzeb barwiarni. Obsługiwał węzeł cieplny parowy, bloki energetyczne, kontrolował ciśnienie pary. Przetaczano parę na wymiennikach do obsługi farbiarni. Rurociąg parowy był niezbędny dla stabilizacji rajstop w ramach procesu produkcji pończoch. Węzeł był obsługiwany ręcznie wnioskodawca musiał kontrolować wysokość ciśnienia pary tak by nic się nie stało. Sterowanie było prymitywne – tysiącami zaworów, które trzeba było odpowiednio przykręcać. Nie było żadnej automatyki.

Wnioskodawca pracował w oddzielnym pomieszczeniu, z uwagi na wysokie temperatury o wymiarach 10x10x4 m. Z nim na zmianie z uwagi na względy bezpieczeństwa pracowały jeszcze 2 osoby. Wszystkie pomieszczenia były zespolone największy był wspomniany węzeł główny plus pomieszczenie wymiennikami parowymi, drugie z rozprężaczami pary, tzw. wymiennikownia i zbiorniki wyrównawcze pary. (...) pochodziła z miejscowej kotłowni. Pracowało się w strojach ochronnych w długim rękawie i rękawicach by unikać poparzeń. Znajdowały się tam zbiorniki wodne, które przechodziły w rurociągi parowe o wysokiej temperaturze. Para miała 200 stopni. Praca odbywała się w ruchu ciągłym 3 zmianowym w wysokich temperaturach wysuszonym powietrzu i hałasie. W przypadku awarii np. pęknięcia rury usiał interweniować także w przypadku rurociągów parowych na barwiarni. Niezbędnym było wówczas zamknięcie określonych zaworów. Remontami i naprawami oraz konserwacją zimowały się inne brygady.

W okresie wskazanego zatrudnienia nie było przestojów, wnioskodawca nie był oddelegowany do innej pracy, nie miał urlopów bezpłatnych zajmował się tylko obsługą węzła parowego, nie był wojsku.

Pracownicy otrzymywali mleko i dodatek za pracę w warunkach szkodliwych

/zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 13.01.2022 00:26:28- 00:27:08 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 13.10.2020 00:01:42 -00:28:12 zeznania świadka A. P. protokół z

rozprawy z dnia 13.10.2020 00:38:22-00:47:48 zeznania świadka A. W. protokół z rozprawy z dnia 13.10.2020 00:47:48-00:56:48/

W okresie od 01.12.1996-30.09.1999 r. wnioskodawca był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Zakładzie (...) na stanowisku monter instalacji wodno - kanalizacyjnej

/ świadectwo pracy k. 5 akt kapitałowych ZUS k. 12 oraz w aktach osobowych załączonych do akt sprawy k. 63/

W świetle zaświadczenia wydanego przez ww. pracodawcę w dniu 14.05.1998 r. ubezpieczony był zatrudniony we wskazanym zakładzie na stanowisku maszynista wężła parowego i wodnego.

/ zaświadczenie k. 11, k. 82/

W okresie od 30.09.1999 r. do 31.07.2009 wnioskodawca był zatrudniony w wymiarze pełnego etatu w P.P.H.U. (...) na stanowisku operator wężła parowo- wodno -cieplnego

/ świadectwo pracy k. 7 akt ZUS, k. 13/

Zatrudnienie ubezpieczonego we wskazanym zakładzie było wynikiem przejścia brygady hydraulicznej oraz obsługi wężła parowo-wodno-cieplnego na nowego pracodawcę wskutek zawartego pomiędzy Zakładem (...) a P.P.H.U. (...) porozumienia. W zawiadomieniu o przejściu zakładu pracy na nowego pracodawcę poinformowano wnioskodawcę jako zatrudnionego na stanowisku obsługi wężła parowo – wodno- cieplnego, iż warunki jego zatrudnienia i charakter jego obowiązków nie ulegną zmianie. Powyższa zmiana pracodawców była efektem decyzji S. K. o podziale przedsiębiorstwa. Część zakładu przejął formalnie jego syn, niemniej jednak faktycznie on sam nadal o wszystkim decydował

/ informacja o przejściu zakładu pracy na nowego pracodawcę w aktach osobowych załączonych do akt sprawy k. 63 oraz k.83, zeznania świadka J. B. protokół z rozprawy z dnia 13.10.2020 00:56:33-01:14:35/

De facto w okresie wskazanego zatrudnienia zarówno u S. K. jak i u T. K. ubezpieczony zimował się obsługą wężła parowo –wodnego. Wbrew zapisom jakie w dokumentach w tym umowie o prace dowolnie przyjął pracodawca nigdy nie był monterem wodno -kanalizacyjnym. Zakład (...) pracował na usługach (...). Zajmował się szeroko rozumianymi usługami budowlanymi, instalacyjnymi i remontowymi przejął wszystkie prace hydrauliczne w Elcie. Wnioskodawca wraz z 8 osobowa załogą obsługiwał węzeł cieplny parowo wodny wolnostojący znajdujący się na terenie A. Elta. Główny rurociąg był pod sufitem. Parę regulowało się ręcznie. Poza tym by rurociąg który znajdował się w ziemi i do tego było 7 komór kontrolnych. Para pochodziła z miasta, wchodziła na węzeł a potem pod kontrolą przechodziła na zakład do osuszarek do transformatorów. W węźle były rury na ciepłą wodę, dwa pojemniki, z pary powstawała woda kondensat. Cały czas trzeba było to kontrolować. Na miejscu były odwadniacze, które się psuły i przeciekające uszczelki. Tych napraw na miejscu należało dokonać. Innych napraw wnioskodawca nie wykonywał. Zajmował się również konserwacją urządzeń w węźle. W pomieszczeniu było bardzo gorąco para miała temp 120-130 stopni nie było okien ani przewiewu, było też głośno bo para syczała. Niekiedy wnioskodawca dokonywał napraw w kanałach, którymi szła para do innych budynków ,gdy okazywało się że jest przeciek. Jak ktoś zameldował że leci para z komory ciepłowniczej to musiał wyjść z wężła do komory sprawdzić z czego leci wpisać w książkę i ewentualnie gdy miał części naprawić. Jak nie miał części to robiła to inna specjalnie do tego przeznaczona brygada. Nie mogła nigdy jedna osoba wejść do kanału. Jedna osoba była w komorze druga w kanale sprawdzała co się stało. Działo się tak średnio 2 x w tygodniu,.

Wnioskodawca pracował w tych warunkach stale w pełnym wymiarze czasu pracy nie miał przerw w pracy nie był oddelegowany do innych zadań.

/informacja w przedmiocie usług wykonywanych przez Zakład (...). P.H.U. (...) na rzecz A. Elta k. 108-112 zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 13.01.2022 00:26:28- 00:27:08 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami

protokół z rozprawy z dnia 13.10.2020 00:01:42 -00:28:12 zeznania świadka J. B. protokół z rozprawy z dnia 13.10.2020 00:56:33-01:14:35 zeznania świadka J. R. protokół z rozprawy z dnia 13.10.2020 01:14:35 -01:23:28/

We wskazanych okresach zatrudnienia nie wypłacano dodatków za pracę w warunkach szkodliwych. Wielokrotnie były rozmowy na ten temat z pracodawcą zarówno S. K. jak i z T. K. i liczne zatargi. Zatrudnieni tam pracownicy mieli wybór albo praca albo nie.

/zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 13.01.2022 00:26:28- 00:27:08 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 13.10.2020 00:01:42 -00:28:12 zeznania świadka J. B. protokół z rozprawy z dnia 13.10.2020 00:56:33-01:14:35 /

Za wskazane okresy zatrudnienia wnioskodawca nie otrzymał świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

/zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 13.01.2022 00:26:28- 00:27:08 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 13.10.2020 00:01:42 -00:28:12/

Aby wykonywać prace w powyższych zakładach wnioskodawca co 5 lat odnawiał uprawnienia przy pracy przy węźle cieplnym.

/ świadectwa kwalifikacyjne k. 84-88v. zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 13.01.2022 00:26:28-00:27:08 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 13.10.2020 00:01:42 -00:28:12 zeznania świadka J. R. protokół z rozprawy z dnia 13.10.2020 01:14:35 -01:23:28/

Blok energetyczny oznacza kotły i generator a bezpośrednie sterowanie nie dotyczy jedynie tych podzespołów. Blok energetyczny składa się z poniżej wymienionych układów takich jak: układ paliwo-powietrze-spaliny, układ ciepły (parowo-wodny- turbina, generator), układ chłodzenia skraplaczy, układ wyprowadzenia mocy (układ elektryczny)

Wymienione układy mają bezpośredni wpływ na pracę bloku energetycznego i podlegają bezpośredniemu sterowaniu. Prawidłowa praca bloku energetycznego wymaga udziału nie tylko głównych urządzeń (kotły, turbozespoły), lecz również urządzeń pomocniczych, biorących bezpośredni udział w procesach przemian energetycznych (takich jak - pompy, wentylatory, młyny).

Praca urządzeń bloku energetycznego wraz z jego układami wymaga ciągłego nadzoru obsługi z wymaganymi kwalifikacjami w celu utrzymania ciągłości pracy urządzeń biorących udział w procesie produkcyjnym (pomy zasilające, wentylatory kotłowe, przetaczanie par i in.).

Blok energetyczny jako źródło mocy elektrycznej lub cieplnej jest złożonym, wielowymiarowym obiektem regulacji. Występuje w nim wiele procesów fizycznych, takich jak procesy: cieplne, mechaniczne, chemiczne i elektromagnetyczne. Występujące wskazane wyżej procesy związane są z takimi wielkościami fizycznymi jak: strumienie ciepła, ciśnienie, temperatura, masy poszczególnych czynników termodynamicznych, poziomy napęnienia zbiorników, prędkości obrotowe, skład chemiczny spalin, napięcia, moce itd. Procesy mają charakter zmienny -zmiany hydrodynamiczne, w wyniku dyspozycji mocy, a także zachodzących zakłóceń zewnętrznych (np. zmiana obciążenia w SE, zmiana częstotliwości) i wewnętrznych (np. przerwa dopływu paliwa do kotła) oraz awarii.

Prace bezpośrednio przy sterowaniu (przy bezpośrednim sterowaniu) to prace wykonywane przez osoby uprawnione do obsługi maszyn i innych urządzeń technicznych oraz instalacji, w celu utrzymania parametrów procesu na określonym (ustalonym) poziomie oraz zapewnienia pełnej kontroli nad jego przebiegiem. Dotyczy to pracowników, których zadaniem jest utrzymywanie parametrów sterowanego procesu/instalacji w dopuszczalnych granicach oraz reagowanie na odchylenia (poza dopuszczalne granice) parametrów sterowanego procesu/instalacji, jeszcze przed zadziałaniem automatyki zabezpieczeniowej lub podejmowanie takich działań korygujących, aby nie dopuścić do wystąpienia poważnej awarii ze skutkami dla bezpieczeństwa publicznego.

Węzeł parowy jest urządzeniem energetycznym ponieważ przepływa przez niego para i trzeba dużych umiejętności by sterować tym węzłem. Węzeł parowy przesyła energię dalej nie ma tam wytwarzania energii parowej. Węzeł parowy jest częścią bloku jest częścią bloku energetycznego. Nie ma znaczenia, w którym miejscu jest wytwarzana energia czy na miejscu w zakładzie w kotłach czy pochodzi z elektrociepłowni. Wszystkie elementy, które są związane z pracą danego bloku energetycznego stanowią w całości powiązanie. Jeśli kontrolujemy parę lub ciśnienie pary to znaczy, że czynność ta jest wykonywana jak w bloku energetycznym. Rurociągi doprowadzające parę ciepło do zakładów są elementem bloku. W zakładzie pracy oprócz ogrzewania będzie to element wykorzystujący energię też do realizacji procesu energetycznego. Tak było w zakładach (...) tu energia była wytwarzana w danym zakładzie i była elementem węzła energetycznego. Pracodawcy w obu zakładach wymagali dostarczenia odpowiednich świadectw (...) do obsługi energetycznej E i D oba były wymagane do obsługi w tych zakładach.

Praca odwołującego wykonywana w zakładzie (...) sp. zo.o. oraz praca wykonywana w zakładzie remontowo budowlanym pana K. może być uznana jako praca o szczególnym charakterze wymienioną w załączniku nr 2 poz 16 do ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (Dz.U.z 2018 r poz 1924t.j) -Prace bezpośrednio przy sterowaniu blokami energetycznymi wytwarzającymi energię elektryczną lub ciepłą”, przy uwzględnieniu zadań i czynności wykonywanych na tym stanowisku według zeznań świadków i opisu wnioskodawcy.

/ pisemna opinia biegłego z zakresu energetyki B. T. k. 116-127, ustana opinia uzupełniająca protokół z rozprawy z dnia 13.01.2022 00:04:38-00:20:15/

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd oparł się na powołanych wyżej dokumentach w tym pochodzących z okresu zatrudnienia w spornych okresach oraz na zeznaniach wnioskodawcy i świadków, a także opinii biegłego z zakresu energetyki. Dowody te wzajemnie ze sobą korelują i tworząc spójną całość.

Biegły wydał swoją opinię w oparciu o dostępne oryginały dokumenty ze spornego okresu zatrudnienia, uwzględnił zeznania wnioskodawcy i świadków i w sposób zgodny z posiadaną przez siebie wiedzą specjalistyczną wyprowadził wnioski końcowe w zakresie stanowiącym przedmiot jego opinii, że zakres obowiązków wnioskodawcy na zajmowanych przez niego stanowiskach pracy w zakładzie (...) sp. zo.o. oraz praca wykonywana w zakładzie remontowo budowlanym pana K. może być uznana jako praca o szczególnym charakterze wymienioną w załączniku nr 2 poz 16 do ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (Dz.U.z 2018 r poz 1924t.j) - Prace bezpośrednio przy sterowaniu blokami energetycznymi wytwarzającymi energię elektryczną lub ciepłą”. Biegły starannie wyjaśnił, że nazwy stanowisk pracy ich nomenklatura nie do końca odpowiadała faktycznie wykonywanym przez niego obowiązkom, niemniej jednak charakter wykonywanej przez niego pracy opisany w jego zeznaniach i zeznaniach świadków pozwala na uznanie iż wykonywał Prace bezpośrednio przy sterowaniu blokami energetycznymi wytwarzającymi energię elektryczną lub ciepłą”. W ocenie Sądu opinia biegłego jest zupełna, logiczna, spójna i stanowi w pełni wartościowy środek dowodowy.

Podnieść należy iż organ rentowy konsekwentnie kwestionował wskazaną opinie i wnosił o pominięcie dowodu z opinii wskazanego biegłego z uwagi na sprzeczność treści opinii z publikacją na stronie Centralnego Instytutu Ochrony Pracy na którą biegły się powoływał ewentualnie na o dopuszczenie dowodu z opinii tego zakładu na fakt czy praca wykonywana przez wnioskodawcę w spornych okresach była pracą bezpośrednio przy sterowaniu blokami energetycznymi wytwarzającymi energię elektryczną lub ciepłą. Niemniej jednak w ocenie Sądu powyższe stanowisko stanowiło wyraz nieuzasadnionej polemiki z treścią opinii biegłego w której ten skrupulatnie wytłumaczył dlaczego czynności wykonywane przez wnioskodawcę winny być tak kwalifikowane zarówno w odniesieniu do pojęcia bloku energetycznego jak i bezpośredniego sterowania, z uwzględnieniem specyfiki wykonywanej przez ubezpieczonego pracy w ww. zakładach także w odniesieniu do stanowiska Centralnego Instytutu Ochrony Pracy. Podkreślenia wymaga okoliczność iż to że organ inaczej niż biegły ocenia warunki wykonywania pracy przez ubezpieczonego bez przedstawienia konkretnych i jednoznacznych zarzutów które dyskwalifikowałyby opinię biegłego jako niezetelną w świetle zgromadzonych dowodów, nie może odnieść skutku tylko z tego powodu, że organ jest niezadowolony z dokonanej przez biegłego oceny i wniosków końcowych. Zatem wskazana opinia stanowiła wiarygodne źródło dowodowe w niniejszym procesie. W konsekwencji powyższego Sąd Okręgowy na podstawie art.

235²§ 1 pkt 5 kpc pominął wniosek organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii Centralnego Instytutu Ochrony Pracy jako zmierzający wyłącznie do nieuprawnionego przewlekania postępowania.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego i poczynionych na jego podstawie ustaleń faktycznych oraz przeprowadzonej oceny dowodów, należy uznać, że odwołanie Z. D. zasługuje na uwzględnienie.

Warunki nabywania prawa do emerytury pomostowej określa ustawa z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 1924), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2009 roku.

Podkreślić należy, że ustawa o emeryturach pomostowych zastąpiła przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS określające zasady przyznawania emerytur w niższym wieku pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach pracy lub w szczególnym charakterze nowymi regulacjami określającymi zasady nabywania wcześniejszych emerytur z tytułu tego rodzaju pracy. Najogólniej rzecz ujmując celem tej ustawy jest ograniczenie kręgu uprawnionych do emerytury z powodu pracy w szczególnych warunkach pracy lub w szczególnym charakterze do mniejszej liczby sytuacji uzasadnionych rzeczywistą koniecznością przejścia na emeryturę przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w których oczekiwania osób, które rozpoczęły wykonywanie takiej pracy na starych zasadach, na wcześniejsze przejście na emeryturę powinny zostać zaspokojone. Ustawa ma charakter przejściowy, ograniczając prawo do uzyskania emerytury pomostowej do osób urodzonych po 31 grudnia 1948 r., które pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze

(w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS) rozpoczęły przed 1 stycznia 1999 r. (art. 4 pkt 5 ustawy). Jak wskazał Trybunał Konstytucyjny emerytura pomostowa ma być „pomostem między dotychczasowym systemem z licznymi możliwościami przechodzenia na emeryturę w obniżonym wieku emerytalnym i nowym systemem, w którym tego typu rozwiązania będą wyjątkiem” (uzasadnienie wyroku z dnia 16 marca 2010 r., K 17/09, (...) 2010 nr 3, poz. 21). Wskazany wyżej cel ustawy realizują w najbardziej widoczny sposób jej przepisy określające przesłanki nabycia emerytury pomostowej.

Zgodnie z art. 4 ustawy prawo do emerytury pomostowej, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.,
2. ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat,
3. osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn,
4. ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn,
5. przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS,
6. po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3,
7. nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Z art. 4 wynika, że jakkolwiek w świetle art. 4 pkt 2 i 5 w związku z art. 3 ust. 7 ustawy, do wymaganego przez ustawę stażu przypadającego przed dniem jej wejścia w życie, tj. przed 1 stycznia 2009 r., wlicza się okresy pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu zarówno art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy, jak i art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, to właściwego ograniczenia do zamierzonego przez ustawodawcę kręgu osób uprawnionych do emerytury pomostowej dokonuje konieczność spełnienia przesłanki z art. 4 pkt 6. Wymaganie

to spełnia zasadniczą funkcję eliminacyjną, ograniczając ostatecznie prawo do emerytury pomostowej do kręgu osób wykonujących pracę kwalifikowaną jako szczególną w rozumieniu art. 3 ust 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych .

Możliwość uzyskania emerytury pomostowej przez osoby niespełniające warunku z art. 4 pkt 6 przewiduje art. 49 ustawy według którego prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

1. po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
2. spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
3. w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Przytoczony przepis zmienia wymagania konieczne do uzyskania emerytury pomostowej dla osób niespełniających warunku z art. 4 pkt 6 ustawy, zwalniając je z konieczności wykonywania po 31 grudnia 2008 r. pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy, jednakże wprowadza w to miejsce wymaganie, aby ubiegający się o rozważane świadczenie spełniał w dniu wejścia w życie ustawy (1 stycznia 2009 r.) warunek posiadania co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3. Warunek ten został jasno wyrażony, wynika wprost z literalnego brzmienia art. 49 pkt 3 ustawy i jest zgodny z jej celem.

Stosownie do powołanego przepisu, prawo do emerytury pomostowej może nabyć również osoba, która po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3, jednakże w dniu wejścia w życie ustawy miała okres wymaganych 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze z tym, że praca ta musi być pracą w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu nowych przepisów tj. art. 3 ust. 1 i 3 Ustawy pomostowej. (vide m.in. wyrok SA w Lublinie z 13.03.2014 r., III AUa 1531/13, opubl. LEX nr 1441422, wyrok SA w Katowicach z 27.02.2014 r., III AUa 1045/13, opubl. LEX 1439028, wyrok SA w Szczecinie z 14.01.2014 r. III AUa 577/13, opubl. LEX 1441543, wyrok SA w Białymstoku z 09.01.2014 r., III AUa 705/13, LEX 1415788, wyrok SN z 04.12.2013 r. II UK 159/13, opubl. LEX nr 1405231, wyrok SA w Gdańsku z 07.11.2013 r., III AUa 343/13).

Należy podkreślić, iż jedynie łączne spełnienie wszystkich przesłanek uprawnia do uzyskania prawa do wskazanej emerytury. Przesłanki nabycia prawa do emerytury na podstawie przepisów o emeryturach pomostowych muszą być spełnione łącznie. Oznacza to, że brak choćby jednego z tych warunków powoduje niemożność nabycia uprawnień emerytalnych” (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 26 kwietnia 2012 r., sygn. akt III AUa 252/12 wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi, III AUa 1664/12). Innymi słowy nie spełnienie jednej z przesłanek wymienionych w art. 4 lub 49 cytowanej ustawy pozbawia wnioskodawcę prawa do emerytury pomostowej.

W niniejszym postępowaniu niesporne było, iż wnioskodawca, który wiek 60 lat osiągnął w dniu 8.05.2019 roku, udowodnił niesporne 42 lata 3 miesiące i 2 dni okresów składkowych i nieskładkowych, ponad 15 lat pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS oraz fakt rozwiązania stosunku pracy.

Organ rentowy wskazał, iż wnioskodawca nie spełnił jednak warunku określonego w art. 4 pkt 6 ustawy o emeryturach pomostowych, ponieważ po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy. Nadto nie istnieją podstawy do przyznania świadczenia z uwzględnieniem treści art. 49 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych, ponieważ wnioskodawca nie udowodnił na dzień 1 stycznia 2009 r. okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust.1 i 3 ustawy pomostowej, wynoszącego co najmniej 15 lat, tj. pracy wymienionej w załączniku nr 1 lub 2 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych.

W świetle art. 3 ust. 1 i 3 powołanej ustawy prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwałe uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku; wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy. Prace o szczególnym charakterze to prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się; wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr 2 do ustawy. Jak przyjmuje się w orzecznictwie Sądu Najwyższego wykaz prac określonych w art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z 2008 r. o emeryturach pomostowych jest zamknięty i nie podlega uzupełnieniu, co oznacza, że cech pracy „o szczególnym charakterze” lub „w szczególnych warunkach” nie mogą posiadać inne prace, choćby sposób ich wykonywania i ich jakość mogła obniżyć się z wiekiem (tak Sąd Najwyższy w wyroku z 13 marca 2012 r., II UK 164/11).

Za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze uważa się pracowników wykonujących po dniu wejścia w życie ustawy, w pełnym wymiarze czasu pracy, prace, o których mowa w ust. 1 lub ust. 3 art. 3 (art. 3 ust. 4 i 5 ustawy o emeryturach pomostowych).

Przy tym w art. 3 ust. 4 ustawy o emeryturach pomostowych nie chodzi o wymiar czasu pracy określony w umowie o pracę, lecz o wymiar czasu pracy faktycznie wykonywanej w narażeniu na czynniki ryzyka, które powodują, że dane prace są pracami wykonywanymi w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. Dlatego też dla uznania, iż praca jest wykonywana w szczególnych warunkach, nie wystarcza określenie w umowie o pracę, że pracownik został zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na konkretnym stanowisku, z zajmowaniem którego związana jest jedynie (potencjalna) konieczność wykonywania prac wymienionych w wykazie prac w szczególnych warunkach, stanowiącym Załącznik Nr 1, lub o szczególnym charakterze stanowiącym Załącznik nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych, ale niezbędne jest, aby prace takie rzeczywiście wykonywał w pełnym wymiarze czasu pracy, to jest codziennie i przez całą przewidzianą dla niego dniówkę roboczą. (por wyrok Sądu Najwyższego - Izba Pracy, (...) i Spraw Publicznych z dnia 22 lipca 2013 r. III UK 106/12 Legalis Numer 787672)

Zgodnie z pkt 16 wykazu prac w szczególnym charakterze stanowiącym załącznik nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych pracami takimi są prace bezpośrednio przy sterowaniu blokami energetycznymi wytwarzającymi energię elektryczną lub ciepłą.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na okoliczność pracy wykonywanej przez ubezpieczonego w szczególnych warunkach określonych w art. 3 ust. 1 i 3 powołanej ustawy dopuścił dowód z dokumentów i z zeznań wnioskodawcy oraz świadków nadto dowód z opinii biegłego z zakresu energetyki.

Ze wskazanych dowodów jednoznacznie wynika, że ubezpieczony będąc zatrudnionym w zakładach (...) spółka z o.o. faktycznie w pełnym wymiarze czasu pracy niezmiennie wykonywał obowiązki montera aparatur i układów hydraulicznych. Obsługiwał węzeł cieplny parowy, bloki energetyczne, kontrolował ciśnienie pary. Węzeł był obsługiwany ręcznie wnioskodawca musiał kontrolować wysokość ciśnienia pary i przykręcać zawory tak by nic się nie stało. (...) była wytwarzana bezpośrednio w zakładzie dla potrzeb procesu technologicznego.

Natomiast pracując zarówno u S. K. jak i u T. K. ubezpieczony pomimo odmiennych nazw jego stanowiska zimował się obsługą węzła parowo –wodnego. Parę regulowało się ręcznie. Para pochodziła z miasta, wchodziła na węzeł a potem pod kontrolą przechodziła na zakład do osuszarek do transformatorów. W węźle były rury na ciepłą wodę, dwa pojemniki, z pary powstawała woda kondensat. Cały czas trzeba było to kontrolować. Na miejscu były odwadniacze, które się psuły i przeciekające uszczelki. Tych napraw na miejscu należało dokonać. Wnioskodawca zajmował się

również konserwacją urządzeń w węźle. Poza tym nadzorował rurociąg który znajdował się w ziemi i do tego było 7 komór kontrolnych.

W świetle wydanej w sprawie opinii biegłego z zakresu energetyki praca odwołującego wykonywana w wyżej wymienionych warunkach w zakładzie (...) sp. zo.o. oraz praca wykonywana w zakładzie remontowo budowlanym pana K. może być uznana jako praca o szczególnym charakterze wymienioną w załączniku nr 2 poz 16 do ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (Dz.U.z 2018 r poz 1924t.j) -Prace bezpośrednio przy sterowaniu blokami energetycznymi wytwarzającymi energię elektryczną lub ciepłą” Tym samym wykonywane przez niego czynności winny zostać zakwalifikowane jako, spełniające warunki określone ustawa o emeryturach pomostowych,

W tym miejscu jeszcze raz wskazać należy iż brak podstaw do zakwestionowania wniosków wynikających z opinii biegłego.

Zgodnie z treścią art. 278 § 1 kpc. dopuszczenie dowodu z opinii biegłego następuje w wypadkach gdy dla rozstrzygnięcia sprawy wymagane są wiadomości „specjalne”. W ramach przyznanej swobody w ocenie dowodów – art. 233 kpc, Sąd I instancji powinien zbadać wiarygodność i moc dowodu z opinii biegłego sądowego dokonując oceny tego dowodu według własnego przekonania i na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. (wyrok SN z 2003-10-30 IV CK 138/02 L.). Niemniej jednak polemika z opinią biegłego nie uzasadnia zarzutu naruszenia art. 233 § 1 kpc (wyrok SN z 2002-01-09 II UKN 708/00 L.). Dla obalenia twierdzeń biegłego specjalisty nie wystarcza bowiem przeświadczenie strony, iż fakty wyglądają inaczej, lecz koniecznym jest również rzeczowe wykazanie, iż wystawiona przez biegłego opinia jest niespójna bądź merytorycznie błędna.

Dowód z opinii biegłych jest przeprowadzony prawidłowo, jeżeli sądy uzyskały od biegłych wiadomości specjalne niezbędne do merytorycznego i prawidłowego orzekania, a tylko brak w opinii fachowego uzasadnienia wniosków końcowych, uniemożliwia prawidłową ocenę jej mocy dowodowej (wyrok SN z 2000-06-30 II UKN 617/99 OSNAPiUS 2002/1/26).

Żądanie ponowienia lub uzupełnienia dowodu z opinii biegłych jest bezpodstawne, jeżeli sądy uzyskały od biegłych wiadomości specjalne niezbędne do merytorycznego i prawidłowego orzekania (wyrok SN z 1999-10-20 II UKN 158/99 OSNAPiUS 2001/2/51).

Samo niezadowolenie strony z oceny przedstawionej przez biegłych nie uzasadnia potrzeby dopuszczenia przez sąd dowodu z opinii innych biegłych (wyr. SN z 6.10.2009 r., II UK 47/09, L.).

Podkreślić należy również, iż dostateczne wyjaśnienie okoliczności spornych w sprawie nie jest równoznaczne z uzyskaniem dowodu korzystnego dla strony niezadowolonej z faktów wynikających z dowodów dotychczas przeprowadzonych (wyrok SN z 28 lutego 2001 roku, II UKN 233/00 L.). Zwraca na to także uwagę Sąd Najwyższy w wyroku z 8 lipca 1999 roku, II UKN 37/99 OSNAPiUS 2000/20/741 wskazując, że sąd nie jest obowiązany do uwzględniania kolejnych wniosków dowodowych strony tak długo, aż udowodni ona korzystną dla siebie tezę i pomija je od momentu dostatecznego wyjaśnienia spornych okoliczności sprawy (art. 217 § 2 i 3 k.p.c.).

Podnieść należy iż wnioski biegłego w zakresie energetyki co do wykonywania przez wnioskodawcę w spornych okresach Prace bezpośrednio przy sterowaniu blokami energetycznymi wytwarzającymi energię elektryczną lub ciepłą wymienionej w załączniku nr 2 poz. 16 do ustawy o emeryturach pomostowych były kategoryczne i jednoznaczne. Biegły przekonująco wyjaśnił dlaczego węzeł parowy jest urządzeniem energetycznym częścią bloku energetycznego a jego obsługa wymagająca specjalistycznych uprawnień (...) stanowi bezpośrednio sterowanie blokiem energetycznym, bez względu na źródło wytwarzania energii czy w zakładzie przy użyciu kotła czy z elektrociepłowni. Prawidłowość wskazanych wyjaśnień w żaden sposób nie została przez organ rentowy podważona. Organ jedynie obstawał przy swoim stanowisku, iż wskazane okoliczności należy oceniać odmiennie co nie jest wystarczające dla ich zdyskredytowania. W konsekwencji uznać należało .iż okoliczności w jakich pracował ubezpieczony spełniały warunki określone w art. 3 ust. 1 i 3 powoływanej ustawy. Tym samym z uwzględnieniem okresów pracy wnioskodawcy od 15.09. 1978 roku do 30.11.1996 roku w (...) sp. z o.o., od 01.12.1996-30.09.1999

r. w Zakładzie (...), od 30.09.1999 r. do 31.07.2009 w P.P.H.U. (...) wnioskodawca zarówno wykonywał prace w szczególnym charakterze w rozumieniu wskazanej ustawy zarówno po dniu 31 grudnia 2008 r. jak i na dzień 1.01.2009 r. udowodnił okres pracy w szczególnych warunkach wynoszący co najmniej 15 lat pracy wymienionej w załączniku 2 do ustawy o emeryturach pomostowych.

Ponadto wskazać należy, że gdyby nawet nie zaliczyć wnioskodawcy do stażu pracy w szczególnym charakterze określonym w art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, okresu zatrudnienia w P.P.H.U. (...) z uwagi na: brak dokumentacji osobowej za wskazany okres zatrudnienia potwierdzającej warunki pracy, fakt zmiany nazwy stanowiska pracy choć warunki pracy i zatrudnienia w P.P.H.U. (...) po przejęciu części zakładu pracy z Zakładu (...) miały pozostawać niezmiennie, jak i fakt, iż wskazany zakład obsługiwał węzeł parowo –wodny zasilany energią z sieci nie zaś wytwarzaną bezpośrednio na potrzeby technologiczne czy produkcyjne zakładu (a zatem rzekomo nie bezpośrednio przy sterowaniu blokami energetycznymi wytwarzającymi energię elektryczną lub ciepłą które to stwierdzenie zanegował biegły), nadto nawet gdyby zakwestionować jako pracę w szczególnych warunkach okres zatrudnienia w P.P.H.U. (...) z uwagi na ostatnio wymienioną okoliczność - to i tak pozostaje to bez wpływu na prawo wnioskodawcy do świadczenia. W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego niekwestionowanym pozostaje bowiem, że praca od 15.09.1978 roku do 30.11.1996 roku w (...) sp. z o.o. w wymiarze ponad 15 letnim spełnia warunki z art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Tu energia była wytwarzana w zakładzie a węzeł wodno -parowy był elementem bloku energetycznego, którego bezpośrednim sterowaniem dla potrzeb technologicznych zakładu zajmował się stale i w pełnym wymiarze czasu ubezpieczony. Niewątpliwie więc nawet gdyby uznać iż wnioskodawca nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach od 30.09.1999 r. do 31.07.2009 w P.P.H.U. (...) i nie spełnia wymogu z art. 4 pkt 6 ustawy o emeryturach pomostowych to kryteria wyznaczone brzmieniem art. 4 w zw. z art. 49 tej ustawy są nadal spełnione co determinuje konieczność zmiany zaskarżonej decyzji.

Reasumując – ustalone w sprawie okoliczności skutkują uznaniem, że odwołujący spełnił warunki uprawniające go do przyznania prawa do emerytury pomostowej.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych, prawo do emerytury pomostowej powstaje z dniem spełnienia warunków wymaganych do nabycia tego prawa.

Na mocy art. 129 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w pkt. 1 sentencji wyroku.

W przedmiocie kosztów procesu Sąd orzekł w pkt 2 wyroku na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. i zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. na rzecz wnioskodawcy 180 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego – stosownie do treści § 9 ust. 2, rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz. 1800).

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ZUS z aktami rentowymi.

J.L.